

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 826

гр. София, 24.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в закрито заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **2807** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. А., [дата на раждане] в [населено място], Русия, гражданин на Русия, народност – руснак, ЛНЧ [ЕГН], разрешен адрес от ДАБ: [населено място], [улица], срещу Решение № 4243 / 28.02.2023 г. на заместник - председателя на ДАБ при МС (съгласно Заповед № 03 – 15 / 03.05.2022 г.), с което е отказано предоставяне на бежански и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В открито съдебно заседание на дата 23.01.2024 г. процесуалният представител на Б. А. – адв. Т. И. е поискал от съда спиране на настоящото производство. Посочва, че и преди са отправяли искане до съда за спиране на съдебното производство, поради отправяне на преюдициално запитване. Запитването е направено от 69 състав на АССГ, по адм. д. № 9280 по описа за 2022 г., по което съдът е спрял производството до произнасяне на Съда на ЕС. Според адв. И., решаването на спора от СЕС е релевантно към изясняване на предмета на спора и по настоящото производство. Според адв. И. към настоящия момент има промяна в обстоятелствата доколкото пред СЕС има образувано дело по преюдициалното запитване, което към момента е висящо – по него няма произнасяне с определение или решение по същество.

Ответникът, чрез юрисконсулт М. К., е предоставила правото на преценка на съда. Административен съд София – град, след запознаване с направеното искане за спиране на съдебното производство, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

След извършена проверка в деловодната система на АССГ съдът констатира, че по описа на 69 състав е било образувано административно дело № 9280 по описа за 2022 г. Страни по това дело са били К. У. М., [дата на раждане] в Танзания, гражданин на Република Танзания, чрез адв. К. С. и заместник - председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет (МС). Предмет на делото е

отхвърлена молба за предоставяне статут на бежанец и на хуманитарен статут.

С определение № 4504 от 29.05.2023 г. на АССГ, 69 състав е отправил преюдициално запитване към СЕС.

След направена справка в сайта на СЕС (на адрес <https://curia.europa.eu/juris/document/document>) съдът установи, че е образувано дело по преюдициалното запитване, отправено от АССГ (България) на 7 юни 2023 г. Делото е номерирано като Дело С – 352 / 23, Ч. – името е измислено и не съвпада с името на страните. (л. 134 от делото)

Въпросите, които са поставени пред СЕС са следните:

1. Следва ли да се тълкуват съображение 15 от преамбюла, чл. 2, б. „з“ и чл. 3 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, като предоставящи възможност на държава членка за въвеждане на национална уредба за предоставяне на международна закрила, основана на съчувствие или по хуманитарни съображения, която няма никаква връзка с логиката и духа на Директива 2011/95 съгласно съображение 15 от преамбюла и чл. 2, б. „з“ от нея (друг тип закрила), или и в този случай, уредената национална възможност за предоставяне на закрила „по хуманитарни съображения“ трябва да е съвместима със стандартите на международната закрила съгласно чл. 3 от Директива 2011/95?

2. Налагат ли съображение 12 от преамбюла и чл. 14, пар. 2 от Директива 2008/[1]15 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с чл. 1 от Хартата и на чл. 4 от Хартата, императивно задължение за държава членка за издаване на писмено потвърждение на граждани на трети страни, удостоверяващо, че са в незаконен престой, но не могат все още да бъдат изведени?

3. При национална правна уредба, при която единствената правна норма за уреждане статута на гражданин на трета страна по „хуманитарни съображения“ се съдържа в чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, съвместимо ли е със съображение 15 от преамбюла и чл. 2, б. „з“ и чл. 3 от Директива 2011/95 тълкуване на тази национална норма, което няма никаква връзка с характера и основанията по Директива 2011/95?

4. За целите на приложение на Директива 2011/95, изискват ли чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата преценка дали продължителният престой без уреден статут на гражданин на трета страна в държава членка представлява самостоятелно основание по „императивни хуманитарни съображения“ за предоставяне на международна закрила?

5. Допуска ли позитивното задължение на държава членка да гарантира спазването на чл. 1 и чл. 4 от Хартата разширително тълкуване на националната мярка по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, което надхвърля логиката и стандартите на международната закрила по Директива 2011/95 и налага тълкуване, съобразено единствено със спазването на основните права с абсолютен характер по чл. 1 и чл. 4 Хартата?

6. Може ли непредоставянето на закрила по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ на гражданин на трета страна в положението на жалбоподателя, да доведе до незначитане от държавата членка на задълженията ѝ по чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата?

След като разгледа подробно доводите на страните, както и отправеното

преюдициално запитване до СЕС, и като съобрази предмета на настоящото дело и основния спор по същото съдът намира, че трябва да спре производството по настоящото дело, тъй като счита, че правилното му решаване е обусловено от тълкуването, което ще даде СЕС. Налице са предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, тъй като решението по образуваното дело пред СЕС се явява преюдициално по отношение на спора по настоящото дело и ще има значение за правилното решение на предявения иск по същото. Отделно от това съгласно чл. 633 от ГПК решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

Настоящият казус касае лице, което от приблизително 30 години се намира на територията на Република България. Подобно на делото, по което е направено преюдициално запитване, лицето е пристигнало в България през 1993 г. (за сравнение по Дело С – 352 / 23, Ч., лицето е влязло в България през 1996 г.) Жалбоподателят по настоящото дело също не притежава документ за самоличност (подобно на Дело С – 352 / 23, Ч.). По делото са налице данни, че Б. е заявил, че от 1993 г. до задържането му през 2022 г. от полицията, той е живял нелегално в страната.

С оглед на горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм. д. № 2807 / 2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 45 – ти състав, до постановяване на решение по преюдициалното запитване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7 (седем) дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: